

Vrať se do Grobu

na husacinu s lokšami (chrumkavá, mäsitá, šťavnatá, fajnová)

**Varování: Tento
článek není
určen
vegetariánům,
žlučníkářům
a zavilým
ochráncům
zvířat!**

Ve světě zaplavovaném globálně připravovanými jídly typu hamburgerů, špaget a hranolků, znalci oceňují tradiční lokální speciality, které zatím odolávají lavině fast foodů.

Tak, jako se ve Francii jezdí na žabí stehýnka do Vittellu a na nejlepší šneky do Martigny-les-Bains a v Německu mají pravý labkaus jenom v Hamburku, do Slovenského Grobu, malé obce na úbočí Malých Karpat na dohled od Bratislavy se jezdí na „husacinu s lokšami“. Dokonce už více než 100 let.

Nedostanete zde žádné kostlivce vytažené z mrazáku, ale husy, které se procházely po louce a teprve v závěru života byly vydatně ručně dokrmovány kukuřicí, aby měly pěkně ztučnělá

játra. Dožívají se 6 – 8 měsíců, kdy váží kolem pěti kilogramů.

Snad v každém druhém domě vám ve Slovenském Grobu na objednávku dozlatova upečou pravou domácí husu s křupavou kůrkou a speciální bramborové placky zvané lokše, které k husí pečince pojídáte jako přílohu. Aby lépe klouzaly do krku, jsou tenounké placky velikosti palačinky pěkně promaštěné husím sádlem. Žádné klasické knedlíky se zelím tady nepodávají, ale nemusíte litovat. Kdo chce může přikusovat kyselé okurčičky a nakládané papriky. Jí se rukama, porce masa si nabíráte z jedné mísy, na které vám přinesou husu už pěkně na kusy nasekanou. Má to jeden háček – musíte si ji

objednat den předem. Tady se nic nepeče do zásoby, vše je skutečně čerstvé. Pokud si nejste jist, že ji pozřete sám, musíte sestavit stejně naladěnou výjezdní stolní společnost. Vzhledem k velikosti podávaných hus je optimální sestava na jeden kus čtyři až pět výkonných jedlíků. Jíst s lidmi, kterým chutná alespoň tak jako vám, je dvojnásobná radost.

Opravdu sem nemá cenu brát vegetariány nebo uždibovače. Tady totiž takové lidi neznají, a proto s jejich podivnými choutkami v nabídce jídel ani nepočítají. Le-daže by chroustali nakládanou papriku a kyselé okurky se suchými lokšemi a pozorovali ostatní, jak se radostně cpou k prasknutí. Návštěva Slovenského Grobu může při-